

C. V. D.
=====

Breda, 19 April 1948

11

Maano.
21. APR. 1948
ACD

No

Onderwerp: "Geheime Diensten".

Hiermede moge ik U.H.E.G. berichten, dat heden van betrouwbare zijde, het volgende werd vernomen:

"Uit de voormalige illegaliteit zijn na de oorlog allerlei avontuurlijk aangelegde clubjes ontstaan, die zich op het instellen van een "geheime dienst" zijn gaan toeleggen.

Dit ontaarde eensdeels in een jacht op politieke delinquenten, anderdeels gingen die clubjes elkaar - en de ambtenaren van de P.O.D. en later van de P.R.A. bevechten.

Toen het communisme weer naar voren kwam, voegde zich daarbij een jacht op gegevens over communisten.

Daar dit "geheime-dienstje-spelen" tenslotte op een abnormale toestand dreigde uit te lopen en oorzaak werd, dat er onder de voormalige illegalen ernstige vijandschappen begonnen te ontstaan, heeft de G.O.I.W.N. (Gemeenschap Oud-Illegale Werkers Nederland) gepoogd daaraan een einde te stellen, enerzijds door richting te geven aan serieus werk, anderzijds door aan het bestaan van verschillende dier groepen gewoonweg een einde te maken.

Zij slaagde daarin echter niet en ten einde raad heeft de G.O.I.W.N. zich geheel van dit terrein teruggetrokken en geweigerd, in welke vorm ook, zich daarmee nog verder bezig te houden, of steun eraan te verlenen.

Dit heeft evenwel niet kunnen verhinderen, dat nog enkele groepen met dit werk zijn blijven voortgaan.

Voorts organiseerde ook de vroegere O.D. een eigen "geheime dienst", welke zich speciaal tot doel stelt de bestrijding van het communisme en de contrôle over de ex-politieke delinquenten.

Van deze organisatie, die zich "De Witte Cel" noemt en waarin allerlei groentjes en vele onpure elementen zijn opgenomen, wordt het tot dusverre gesorteerde effect, als twijfelachtig beschouwd.

De meest serieuze "geheime dienst" van deze soort, is de z.g.n. "Commissie voor Bijzondere Opdrachten".

XI Leider hiervan is een Kapitein uit de illegaliteit, genaamd DE GROOT, behorende tot

A a n
De Heer Hoofd van de C.V.D.

Deze

J a v a s t r a a t, 68.

's-G R A V E N H A G E.

Deze "Commissie" zou een onderdeel vormen van het
Inspectoraat-Generaal van

Zij zou een niet onaanzienlijk aantal medewerkers
hebben over het gehele land verspreid en niet onaardig werk
leveren.

Deze organisatie zou zich vooral de laatste tijd
speciaal bezighouden met het observeren en controleren van
communistiche activiteiten.

Eén harer medewerkers is de Heer

De persoonlijke indruk van zegsman is, dat deze
zeer actief, maar ook zeer met zichzelf ingenomen is en
gauw naar zelfoverschatting en overdrijving zweemt.

was na de bevrijding leider van een O.D.-
groep, genaamd , op wier debet niet altijd
fraaie gedragingen staan.

was vroeger - en vermoedelijk ook tijdens
de oorlog - lid van "Zwart-Front", resp. "Nationaal-Front".

Zegsman heeft reden om aan te nemen, dat de Heer
, mede aan deze "Commissie voor Bij-
zondere Opdrachten" annex is."

3377-

W.

M/No.:

19

Verdachte(n):Proces-Verbaal

6729/45

Verdacht van:

PROCES-VERBAAL van verhoor
en confrontatie van:
ANTONIE DAMEN,

Nederlander, contra den ver-
dachte:

CORNELIS JOHANNES ANTHONIUS
VERLOOP,

, van
beroep koopman, Nederlander.

Wij, ondergeteekenden, en
, respectievelijk re-
chercheur van Politie te AMSTERDAM en onbezol-
digd rijksveldwachter, beiden dienstdoende aan
het Bureau Nationale Veiligheid te SCHEVENINGEN
verklaren het volgende:

Naar aanleiding van ons proces-verbaal
contra den verdachte. CORNELIS JOHANNES ANTHO-
NIUS VERLOOP,

van beroep Koopman, thans gedetineerd
in de Strafgevangenis, gelegen aan de Pompsta-
tionsweg te SCHEVENINGEN, verdacht van werkzaa-
te zijn geweest tijdens de Duitse bezetting
bij de Duitse contra-spionnagedienst, ge-
naamd ABWEHR III F., hoorden wij, verbalisante
op 10 December 1945 een persoon, thans ook ge-
detineerd in bovengenoemde strafgevangenis, di
ons opgaf te zijn:

ANTONIE DAMEN,

die ons desgevraagd als volgt verklaarde:

Vanaf 10 Januari 1942, tot aan mijn arrestatie door de
Amerikanen op 19 September 1944, ben ik werkzaam geweest als
agent voor de Duitse contra-spionnagedienst, genaamd Abwehr
III F, waarvan het hoofdkwartier was gevestigd te DRIEBERGEN.

Het werk voor dezen dienst bestond in het verkrijgen van
inlichtingen over de verbindingswegen, waarlangs de geallieerd
piloten weer naar ENGELAND werden teruggebracht en waarlangs
tevens de berichten der verzetsorganisaties naar ENGELAND gin-
gen, alsmede het opsporen van geheime zenders.

Op 2 Januari 1944, kreeg ik van den chef te DRIEBERGEN,
de opdracht om naar BRUSSEL te gaan om as-
sistentie te verlenen aan den agent van den Abwehr aldaar,

Ik was ongeveer drie dagen in BRUSSEL, toen ik door
een Duitsch militair van den Abwehrdienst DRIEBER-
GEN, werd voorgesteld aan een man, die zich "NELIS" noemde.
De man, die U mij toont, is NELIS, die ik door te
BRUSSEL leerde kennen, en die met mij samenwoonde bij

Wij, verbalisanten, confronteren DAMEN met den verdachte
CORNELIS JOHANNES ANTHONIUS VERLOOP.

Later bleek mij, dat NELIS' naam CORNELIS VERLOOP was,

Benige dagen na onze kennismaking hebben NELIS en ik kamers betrokken bij

Daar zoowel NELIS als mij al spoedig bleek, dat zijn werk niet deed en ons ook verzocht om niets te doen bracht ik hierover bericht uit aan te DRIEBERGEN. Ik ben hierna nog ongeveer tot eind Februari 194 te BRUSSEL gebleven en toen naar DRIEBERGEN teruggegaan. NELIS bleef nog te BRUSSEL.

In den tijd, dat ik met NELIS samen was, hebben wij geen succes gehad met ons werk. Wel heeft NELIS, door middel van zijn maitresse, die ook bij inwoonde, deze nog een tijdje laten schaduwen, daar hij wist, dat zij in verbinding stond met de Belgische Verzetsbeweging, de Witte BRIGADE. Dit heeft echter geen resultaat gehad.

Omstreeks Mei 1944, ontmoette ik NELIS te UTRECHT. Daar toonde hij mij zijn decoratie, het gouden kruis van den Groot Duitschen Adelaar, het een hij van ADOLF HITLER ontvangen had. VERLOOP was zeer trotsch op deze onderscheiding en deelde mij mede, dat hij de derde niet-Duitscher was, die dit kruis van HITLER ontvangen had.

In een gesprek, dat ik eens had met de Duitse onder-officier van onzen dienst, genaamd , vertelde deze mij, dat NELIS in FRANKRIJK bijzonder goed werk had gedaan, waardoor verschillende groote lijnen waren opgerold.

In Juli heb ik VERLOOP in opdracht van het hoofdkwartier, te DEN HAAG F.1.000,- als salaris uitbetaald.

Op 18 September 1944 kreeg ik opdracht van Majoor om de frontlijn bij NIJMEGEN over te gaan en inlichtingen in te winnen over de geallieerde troepen, die daar lagen.

Nadat ik achter het front was gekomen, heb ik mij bij de Amerikanen gemeld en ben daar gevangen genomen. Later ben ik overgebracht naar ENGLAND en wel naar het Kamp 020 te MILL, waar ik NELIS weer ontmoette, die ook was gearresteerd.

Deze deelde mij mede, dat hij ongeveer een maand na mij de frontlijn overgestoken was. Hij was, nadat hij een dag in BELGIE was geweest, op de terugweg naar DRIEBERGEN, nabij BOXTEL, door de Geallieerden gearresteerd.

Na voorlezing en volharding geteekend,

A. Damen
A. DAMEN.

En hebben wij hiervan op afgelegden ambtseed dit proces-verbaal opgemaakt, geteekend en gesloten te SCHEVENINGEN, den 18en December 1945.

De verbalisanten voornoemd,

14/10
9.45

BUREAU NATIONALE VEILIGHEID
D. NETHERLANDS SECURITY SERVICE

Datum
Date

R A P P O R T

Onderwerp
Object

lagen
closures

P.
ct.

Naam: VERLOOP Cornelius Johannes Anthonius,

Alias: Philip WINCKLER
Leo de BAKKER
Nelis.

Zie hiervoor dossier 7345 van het Interrogation Camp 020 d.d. 5 Dec 1944.

Thans verblijvende in de Strafgevangenis te Breda, alwaar hij de onderstaande gegevens verschaft, die niet in bovengenoemd dossier voorkomen.

1

Bij het verhoor in de Gevangenis te Lille was VERLOOP als tolk aanwezig en vernam zodoende het bovenstaande.

2.

27

Datum
Date

-2-

r.

Onderwerp
subject

3.

Bijlagen
enclosures

yp.
ict.

Verder is VERLOOP bekend een groep menschen in den Haag en Amsterdam, waarvan hij er een tweetal persoonlijk kent, doch geen namen weet, die voor zeer groote sommen edelgesteenten naar Duitschland verkochten.

4.

VERLOOP persoonlijk heeft hem gezegd, dat indien hij niet aan zijn verplichtingen zou voldoen vis à vis zijn echtgenote, dan zou VERLOOP zorgen, dat hij onder moest duiken. Acht dagen later was hij ondergedoken.

3/1

Datum
Date

-3-

werp
5.

n
ures
I
6
1

6.

7.

8.

9.

10.

1

-4-

11.

12.

Tijdens zijn verblijf in de strafgevangenis te Lille en in het Camp 020 in Engeland heeft VERLOOP een brochure geschreven, waarin hij beweert verschillende wantoestanden beschreven te hebben die zich zouden hebben voorgedaan aan en over de uitlatingen van verschillende interrogators in het Camp 020, hoe deze personen over Nederland en gezaghebbende personen in Nederland dachten. Verder zouden de wantoestanden beschreven zijn, hoe de British Intelligence Service in Europa heeft gewerkt. Hierover wil VERLOOP verder niet op in gaan.

Deze brochure zou VERLOOP gegeven hebben aan een vriend in Frankrijk, die hij op eerewoord beloofd had, zijn naam nimmer te noemen. Deze naam weigert VERLOOP danook pertinent te noemen.

Bij het begin van het verhoor liet VERLOOP uitkomen, dat hij deze brochure bij zijn rechtzaak zou laten uitkomen als een wapen ten gunste van hem. Wanneer VERLOOP niet na een bepaalde tijd op vrije voeten zou zijn gesteld, zou zijn vriend deze brochure publiceeren. Hierdoor zouden bovengenoemde feiten aan het daglicht komen.

Tevens verzocht VERLOOP om in een Interrogation Camp geplaatst te worden als contra spion bij hooggeplaatste functionarissen der NSB en andere Duitschgezinden.

Naar aanleiding hiervan verzond VERLOOP een week na zijn verhoor een brief met de volgende inhoud:

Zaterdagmorgen 25/8/1945.

Aan de Heeren der Security.

Na ernstig nagedacht te hebben, aangezien ik verre van fier ben op mijzelf, moet 't mij van 't hart, alhoewel geen "bekeerde" in Christelijke zin, dat 't mij tegen mijn geweten indruist

27

erwerp
ect

en
osures

van de, U bekende brochure, gebruik te maken. Ik voel, als ik eventueel een nieuw leven hierop zou moeten opbouwen na mijn straftijd, waar of in wat voor omstandigheden, slechts een moreel dieper zinken het gevolg van zou zijn en daarbij dingen en mensen daarstellen, 't welk slechts aan verregaande domheid te wijten is.

Als mijn zaak voor het Gerecht komt, komt natuurlijk in mijn verdediging de affaire King Kong voor, daar dit mij zeer zeker een punt in mijn voordeel zal geven, hier behoeft echter niet over uitgewijd te worden, en daar de Pers alleen copie wil zien, is 't altijd mogelijk met gesloten deuren deze zaak te behandelen zoodat de "men in the street" zijn neus niet brandt.

Beschouwt U mijn vraag om te werken als "niet gedaan zijnde", zeer zeker, daar U mijn gevoelens kent ten opzichte van het "vak-beroep" en in hoofdzaak, om goed te maken, en daardoor eventueel een nieuw leven te beginnen in Nederland, Wat ik verknoeid heb tegen Nederland, zou ik graag aan 't werk gaan, doch dit alle ligt geheel bij U.

De vernietiging der brochure zal ik U te rechter tijd mededeelen, daar dit door een advertentie moet geschieden. Het eenigste, wat ik vraag: Behandel mijn vrouw rechtvaardig. Zij staat geheel buiten mijn affaire, weet hier niet het minste van. Toen ik met haar samen bij was, spraken wij Engelsch, wat zij niet verstaat. Zij bood mij, toen zij wist, dat ik tot de Abwehr behoorde, haar geld, juweelen, en bontjassen aan om zaken te doen, als ik die "pest" wilde verlaten. Helaas, zit men in dat schuitje, dan vaart men en om als een rat het zinkende schip te verlaten, wilde ik ook niet."

VERLOOP is een persoon, die kost wat kost, alles in het werk zal stellen om zijn straf zoo licht mogelijk te maken. Hij zou er geen bezwaar tegen hebben hierdoor een gedeelte van zijn vermogen te moeten opofferen.

Ook heeft VERLOOP chantage willen plegen, doordat hij beweert een brochure te hebben geschreven, welke hij uit wil geven als zijn straf te zwaar zou zijn.

Hier is hij naderhand wel op teruggekomen, want heeft o eerewoord beloofd van deze brochure (misschien denkbeeldig?) geen gebruik te maken.

VERLOOP verwacht, daar hij zeer weinig in Holland heeft gewerkt, voor het Hollandsche Gerechtshof een lichte straf te krijgen en hoopt dan, dat men hem naar Frankrijk zal uitleveren, alwaar twee mogelijkheden voor hem openstaan n.l. of de doodstraf of medewerker in de Fransche geheime dienst. Door zijn zeer goede connectie's met deze dienst gelooft hij danook vast in dienst te zullen worden genomen bij de Fransche geheime dienst.

VERLOOP "hangt" zeer aan het werk, dat hij in deze oorlogsjaren heeft gedaan. Hij deed het met hart en ziel. Ja, is zelfs zoo aan dit "beroep" gehecht, dat hij ongetwijfeld, wanneer hij nog eens op vrije voeten zou worden gesteld, hij dit werk ten

27

rwerp
ct
en
sures

allen tijde voort zou zetten aan den kant, waar hij het meest kan verdienen.

VERLOOP zal ten allen tijde trachten te ontsnappen, ook al beweert hij zelf het tegendeel.

VERLOOP is wel een persoon, die zijn "vak" prima verstaat. Om in een Kamp tusschen andere gevangenen spionnen en hooggeplaatste lui te zitten is hij zeer zeker geschikt.

Hierbij wordt danook voorgesteld, zoolang VERLOOP nog niet is veroordeeld, hem in een dergelijk kamp te plaatsen.

De ondergeteekenden, ondervragers van VERLOOP, gaan volkomen accoord met, ~~rapport~~ zoowel rapport als eindconclusie van VERLOOP, vermeld in dossier 7345 d.d. 5 December 1944.

Waarvan door mij gpgemaakt, geteekend en gesloten dit rapport op Maandag 17 September 1945 en mede ondertekend door , beiden verbonden aan het Bureau Nationale Veiligheid, District Breda.

De Rechercheurs,

Genien:
Sted Hoofd District Breda v.l. B.N.V.
[Signature]

BUREAU NATIONALE VEILIGHEID	
Opsporingsdienst	
No.	/
Dossier	Gr.

18 Mei 1946

30

(14)

Aan den Heer
Procureur-Fiscaal bij het
Bijzender Gerechtshof te
's-Gravenhage,
Zeestraet 57 b.

Verloep
Uittreksel B.s.

88

dv
FHO

Bijgeerd ope ik u toekomen een uittreksel uit
de Burgerlijke Stand der gemeente 's-Gravenhage ten name
van VERLOOP Cornelis Johannes Antonius wiens dossier U
op 3 Mei 1946 door mijn dienst werd toegezonden.

BUREAU NATIONALE VEELICHERID,
chef OPSTORINGSDIENST,

(Sanders)

4.

12
①

Aan: H/B.V.D.
Van: C4

Betr.: C.J.A. VERLOOP.

R E S U M E

van hetgeen bekend is omtrent:

Cornelis Johannes Antonius VERLOOP,
geboren te 's-Gravenhage op 9 October 1909.

I. Geraadpleegde dossiers:

- a. B.N.V.-dossiers (Verloop's carrière voor en tijdens de oorlog)
- b. B.V.D.-dossiers (Carrière na de oorlog)
- c. Rapporten van Kon. Mar. (idem)

II. Korte levensloop tot April 1946.

Cornelis Johannes Antonius VERLOOP (verder aangeduid als V.) komt uit een groot middenstandsgezin. Van 1915 - 1926 bezocht hij Lagere en Mulo-school; van 1926 tot 1928 een Zeevaartschool. Van 1928 tot 1930 was hij in dienst van de Rotterdamse Lloyd. Tussen 1930 - 1934 werkte hij achtereenvolgens als chauffeur, monteur, verkoper en gedure de korte tijd bij het prive-detective-bureau SNATAGER te Den Haag. In 1935 werd V. tot 2 maanden gevangenis veroordeeld wegens smokkelarij, maar slaagde erin uit Nederland te ontkomen, alvorens hij deze straf moest ondergaan. Hij trad in dienst van het Franse Vreemdelingenlegioen en bevond zich bij het uitbreken van de oorlog in 1939 in Noord-Afrika. Hij werd naar Frankrijk gezonden (13eme Demi-Brigade de Montagne), maakte de expeditie naar Narvik mede, waarvan hij, via Engeland, in Juni 1940 in Frankrijk terugkeerde. Hij slaagde erin zich verborgen te houden (verdiende zijn onderhoud als taxichauffeur) tot December 1940 en werd toen door de G.F.P. (Geheime Feld Polizei) gearresteerd wegens gebrek aan geldige papieren. In de gevangenis maakte hij zich voor de Duitsers verdienstelijk door als tolk op te treden en werd behandeld als krijgsgevangene. In Maart 1942 slaagde V. erin te ontsnappen, maar werd bij een poging om naar het onbezette deel van Frankrijk te vluchten, in April 1942 op de demarcatielijn gearresteerd. Enige weken later werd hem de vrijheid geboden op voorwaarde dat hij voor de Duitse Inlichtingen Dienst te Lille zou gaan werken. Al spoedig was hij een van de voornaamste en meest succesvolle penetratie agenten van de Duitse Abwehr op de geallieerde ontsnappingsroutes door Noord-Frankrijk. In Mei 1943 werd hem daarvoor zelfs door de "Führer" een hoge onderscheiding verleend. In Januari 1944 trad V. in dienst van de Abwehr te Brussel. Zijn taak aldaar was dezelfde als in Lille, n.l. penetratie van geallieerde lijnen en plaatselijke ondergrondse verzetsgroepen. O.a. speelde hij een grote rol in de verraadzaak van C. LINDEMANS alias KING-KONG. In 1944 trok V. zich in Nederland terug en trad in het huwelijk. Hij vestigde zich in Amsterdam. Al spoedig echter trad hij opnieuw in contact met de Abwehr, ditmaal met de bureaux gevestigd te Driebergen (FAK 307, FAT 365). Tengevolge van de oorlogsomstandigheden had het werk van de Duitse contra-spionage een verandering ondergaan en moest zich meer op het verzamelen van militaire actieve informatie toeleggen.

Tussen 6 September en half October 1944 vergezelde V. enige malen de officieren van FAK 307 naar de frontlijn. Op 22 October 1944 werd V. opdracht gegeven door de linies te gaan en uit te zoeken wat het lot van een andere agent, waaromtrent men niets meer vernomen had, was geworden en tevens zoveel mogelijk informatie te verzamelen omtrent de geallieerde troepen in Brabant. Op de 23 ste October 1944 werd hij door geallieerde politie gearresteerd. Al spoedig bleek V.'s belang (zijn bij ondervraging afgelegde verklaringen brachten o.a. de Ned. en Engelse Intelligence op het spoor van de beruchte KING-KONG) en werd hij voor gedetailleerde ondervraging naar Engeland gezonden. Later werd hij naar Nederland uitgeleverd, maar slaagde erin uit Scheveningen te ontvluchten op 14 April 1946. Op 24 April 1946 werd hij echter in Brussel herkend en door de Belgische autoriteiten gearresteerd. Inmiddels had V., in een brief aan het toenmalige Hoofd van de Opsporingsdienst van het B.N.V., zijn diensten aangeboden aan de Nederlandse autoriteiten, zowel voor het opsporen van de nog vrij zijnde leden van de oude Duitse inlichtingendiensten, als - V. gaat met zijn tijd mede - ter bestrijding van het communisme. Natuurlijk moet hiertegenover staan, dat hem volkomen vrijheid van beweging wordt gegeven. Wij zien hier dus een herhaling van zijn tactiek, met zoveel succes toegepast in 1942 tegenover de Duitsers. Uit het verdere relaas zal blijken, dat V. erin geslaagd is tussen April 1946 en 14 Maart 1947 te Lille en de Haagse Hip. Mr. v.d. SPEK, de heer LUYENDIJK (voormalig hoofd van Dienst-K), benevens de voormalige kapitein van het Inspectoraat Generaal, J.G. de GROOT, voor zich te interesseren.

III. Na-oorlogse activiteiten van VERLOOP.

a. Oprichting van een "Nieuwe Abwehr".

V. werd na zijn arrestatie te Brussel op 24 April 1946 te beschikking gesteld van de Belgische militaire Justitie en opgesloten in de gevangenis St. Gillis. Aldaar werd hij echter verschillende malen verhoord door het voormalige Hoofd van Dienst-K, LUYENDIJK. Begin April 1947 werd V. vrijgelaten en als in België ongewenste vreemdeling over de Nederlandse grens gezet. Hoewel hij wegens gebrek aan geldige papieren, ongeveer een uur door de Grensveldheidsdienst werd opgehouden, mocht hij, na een telefoongesprek met Den Haag, vrij het land binnenvaren. Uit de ter beschikkingstaande stukken kan niet worden opgemaakt hoe het mogelijk is, dat V. niet onmiddellijk werd gearresteerd bij grensoverschrijding; tenslotte was hij een uit Nederland ontvluchte politiek delinquent. In dit verband zij opgemerkt, dat V. in een van zijn verklaringen laat doorschemeren, dat hij van LUYENDIJK in de gevangenis St. Gillis te Brussel al de verzekering had gekregen, dat hij in Nederland goed zou worden ontvangen. In ieder geval stelde hij zich vrijwel direct met LUYENDIJK (toen nog zetelende als Hoofd van Dienst-K van de P.R.A. 's-Gravenhage in het gebouw Lange Voorhout 13) in verbinding. V. bleef in volkomen vrijheid, maar ging vrijwel dagelijks naar "Dienst-K" voor het geven van inlichtingen in verschillende nog lopende zaken. Daarbij ontmoette V. opnieuw de, toen nog gedetineerde, Abwehr lieden BODENS en GIESKES, benevens de SD-man MÜLLER. Tesamen met LUYENDIJK, van de ID-Den Haag), Kapt. J.G. de GROOT, Mr v.d. SPEK (Hoofd prive-detective uit Den Haag) en POTAPPEL (een plan opgesteld een soort "nieuwe Abwehr" te vormen tegen het communistische

gevaar. Deze dienst zou over geheel West-Europa werken. De financiering zou o.a. moeten plaatsvinden uit de, uit Frankrijk, België en Nederland, door de vroegere Abwehr Driebergen, naar Duitsland gevoerde waarden, t.w. goud, edelstenen, schilderijen en morphine.

V. beweerde te weten waar deze fondsen waren begraven. LUYENDIJK zou over deze fondsen voor Nederland als "penningmeester" optreden. Een begin van uitvoering aan dit plan schijnt te zijn gegeven.

In Juni 1947 tenminste zijn V. met BODENS en GIESKES (toen nog in Nederland gedetineerd) zonder enig toezicht gedurende twee dagen naar Duitsland geweest, waarbij zij bij Waubach illegaal de grens zijn gepasseerd. V. kwam terug met enige monsters morphine. Hij beweert daarvoor in Nederland afzetgebied te hebben gevonden, maar weigert pertinent namen te noemen.

Mr v.d. SPEK achtte deze handelwijze echter te gevaarlijk en verbood hem, in bijzijn van POTAPPEL, daarmee door te gaan. Op 31 October 1947 ontving V. door bemiddeling van LUYENDIJK, langs de normale weg, een paspoort. Hij had dit nodig teneinde een bespreking te kunnen voeren met de te Lille. Ook deze wist van de gehele zaak af en wenste V. in te zetten ter bestrijding van het communisme.

Bij terugkomst bracht V. rapport uit aan v.d. SPEK, welke beloofde: "het contact tussen de Nederlandse en Franse bevoegde instanties te zullen versterken en samen te werken op het terrein der Veiligheid".

Behalve de boven reeds genoemde fondsen beweerde V. ook nog te weten waar zich in Duitsland het door de Abwehr verborgen documentatie materiaal bevond.

BODENS en GIESKES waren in de loop van 1948 vrijgelaten en naar Duitsland teruggekeerd. V. stond in voortdurende correspondentie met BODENS.

Op 2 Maart 1949 vond op het bureau van LUYENDIJK (inmiddels met zijn Dienst-K overgegaan naar de Afd. Politie van het Departement van Justitie) een onderhoud plaats tussen en V., waarbij de laatste zijn plannen ontvouwde om naar Duitsland te gaan, teneinde de veelbesproken documenten en waarden op te halen. zegde toe "een officiële instantie" te zullen inschakelen voor het binnenbrengen van de goederen in Nederland en voor het benodigde automateriaal te zullen zorgen".

Op 3 Maart 1949 gaf LUYENDIJK V. de verzekering dat "zijn superieuren" (V. vermoedt dat LUYENDIJK daarmee de P.G. te Den Haag bedoelde) volkomen medewerking hadden toegezegd, voor wat betref het vervoer van de goederen naar Nederland. Ook de te Lille was volkomen op de hoogte van hetgeen er stond te gebeuren, evenals POTAPPEL. LUYENDIJK had nog eens uitdrukkelijk de voorwaarde gesteld, dat hij als beheerder over de naar Nederland te brengen documenten en waarden zou optreden.

Op 5 Maart 1949 vond opnieuw een onderhoud plaats tussen V. en LUYENDIJK (ditmaal in Amsterdam), waarbij V. moest beloven nimmer de namen van v.d. SPEK en LUYENDIJK te zullen noemen, indien hij zou worden gearresteerd. Tijdens hetzelfde onderhoud toonde LUYENDIJK zich zeer geïnteresseerd in een aanbod ten bedrage van fl. 100.000 dat, volgens V. van de zijde van de Rooms-Katholieke Pers gedaan was voor de oude Abwehr documentatie, voorzover deze betrekking had op de zaken

en het England-Spiel. Vermelding verdient het, dat V. daarnaast verklaart, zich tegenover K.V.P.-kringen te hebben verbonden bedoelde documenten, slechts tegen vergoeding van

reiskosten, aan officiële K.V.P.-personen te overhandigen. Zelfs beweert hij dit ook aan Mr v.d. Starp te hebben beloofd (kennelijk bedoelt bij de vroegere verdediger van Van der Waals).

Op 8 Maart 1949 vertrok V. per trein naar Duitsland en werd dezelfde dag te Venlo door de Koninklijke Marechaussee gearresteerd.

b. Arbeid van VERLOOP voor Mr v.d. SPEK, LUYENDIJK en POTAPPEL.

Naast de "organisatie van de nieuwe Abwehr", verrichtte V. nog tal van andere taken, waarbij echter steeds dezelfde namen, als reeds genoemd, naar voren komen. Gedurende de tijd dat de zaken van GIESKES en BODENS werden afgedaan en de plannen voor de "nieuwe Abwehr" werden besproken, schijnt V. meer speciaal voor Mr v.d. SPEK gewerkt te hebben. Genoemd wordt het opsporen van enige speelholten te Den Haag en het oprollen van een valse paspoorten affaire (achteraf blijkt dit laatste grandioos mislukt te zijn en slechts financieel voordeel te hebben opgeleverd aan V. en vermoedelijk aan POTAPPEL - zie hieronder).

V. verklaart bij zijn nasporingen inzake de Haagse speelholten te hebben ontdekt, dat diverse lieden die hij daar ontmoette zich ook bezig hielden met passenzwendel. De voornaamste man daarin betrokken was , des tijds ambtenaar bij het Ministerie van Landbouw. Getracht zou worden de bewijzen te leveren, dat en twee medeplichtigen niet alleen valse passen leverden, maar ook valse deviezen toewijzingen.

Voor een en ander beweert V. van Mr v.d. SPEK fl. 4000.- te hebben ontvangen, welk geld weer afkomstig zou zijn van de Procureur-Generaal te Den Haag. zou hiervan fl. 3600.- ontvangen hebben om voor deviezen en pas te zorgen, welke ook prompt geleverd werden. Door een toeval wist V. dat een in Laren (N.H.) ondergedoken Duitse krijgsgevangene, genaamd , gehuwd met een Nederlandse vrouw, gaarne een paspoort wilde hebben. V. wist de familie tot afgifte van fl. 3000.- voor dit doel te bewegen.

Inderdaad leverde V. het paspoort (op naam van en liet dit door tekenen. Daarmee had V. in zijn macht, omdat de laatste "in een officieel stuk een valse naam had gezet". V. nam het paspoort vervolgens weer mede "om voor deviezen te zorgen".

Enige tijd later werd gedwongen naar Den Haag te komen en was genoodzaakt in Cafe Den Hout van de pas en deviezen in ontvangst te nemen. Onmiddellijk daarop werd zij gearresteerd. Natuurlijk werd weder vrijgelaten.

Deze gehele zaak is op touw gezet door van der SPEK, LUYENDIJK, POTAPPEL en VERLOOP.

Achteraf schijnt de zaak tegen toch geen voortgang te hebben gevonden, vermoedelijk omdat de gehele affaire geprovoceerd was. V. echter betaalde de nooit de ontvangen fl. 3000.- terug (terwijl de gehele affaire in feite gefinancierd was door het geld dat hij van v.d. SPEK - (wellicht van de P.G.?) daarvoor ontvangen had). Evenmin ontving het paspoort. Zelfs slaagde V. erin hem later nog fl. 400.- afhandig te maken, nadat hij

ervan had weten te overtuigen, dat hij in dienst kon komen bij de door V., v.d. SPEK en LUYENDIJK geleide anti-communistische organisatie. Tevens stond de hem een huis af en richt

te het voor hem in. werd voorgespiegeld dat dit het bureau van de Nederlandse Geheime Dienst zou worden en hijzelf daarin zou worden opgenomen voor het bouwen van radio-ontvangst- en zendtoestellen en "voor het afzoeken van de aether". In feite installeerde V. er zich met een meisje en stichtte er een bijkantoor van het bureau POTAPPEL. Na V.'s arrestatie op 8 Maart 1949 kon de totale schade vaststellen op ruim fl. 8000.-

c. Door VERLOOP ontvangen gelden van Mr v.d. SPEK, en LUYENDIJK.
V. verklaart sedert zijn terugkomst in Nederland de volgende sommen te hebben ontvangen:

<u>Van LUYENDIJK:</u>	
oa. 12-4-47 bij aankomst in Ned.	een som
ineens van ca.	fl. 1500.-
vanaf April 1947 - Dec. '47	
per maand fl. 250.-	2250.-
<u>Van v.d. SPEK:</u>	
Vanaf Jan. 1948 tot Juni '48	
per maand fl. 250.-	1500.-
Juli en Augustus '48	
per maand fl. 150.-	300.-
September en October '48	
per maand fl. 100.-	200.-
November 1948	80.-
Voor de opheldering in de vake passen-affaire	700.-
totaal	<u>fl. 6530.-</u>

welke op de een of andere wijze uit Nederlandse overheidsmiddelen gefourneerd zijn en waarvoor V. beweert altijd kwitanties te hebben afgegeven.

a. Pro Memorie:

a. Bovendien ontvangen van v.d. SPEK fl. 4000.-, waarvan fl. 3600.- naar zijn gegaan en fl. 400.- aan v.d. SPEK zijn teruggegeven, zonder dat V. daarvoor een reçu zou hebben terugontvangen.

b. Van ca. fl. 8000.-

IV. Houding van LUYENDIJK en Mr GOOSSEN tegenover de B.V.D. (C.V.D.) inzake VERLOOP.

Op 24-2-49 (dus op een moment dat LUYENDIJK c.s. reeds lang met VERLOOP de "nieuwe Abwehr" en andere zaken op touw had gezet) deelde LUYENDIJK in opdracht van GOOSSEN aan mede, "dat V. contact met LUYENDIJK zocht (sic) en op verzoek van te Lille contacten in Nederland en Duitsland moest leggen. V. had daarbij LUYENDIJK's steun gevraagd voor een permit naar Duitsland. Tevens had "V. zich laten ontvallen" een medewerker van POTAPPEL te zijn." Op 1 Maart 1949 deelde LUYENDIJK in bijzijn van GOOSSEN opnieuw aan mede, dat V. in de afgelopen maand contact met hem gezocht had.

De notitie van daaromtrent luidt als volgt:

"In bijzijn van Mr Goossen deelt Luyendijk mij op 1-3-1949 mede, dat VERLOOP in de afgelopen maand met hem contact gezocht heeft.

1. VERLOOP heeft, door in het Franse Vreemdelingen...

1. VERLOOP heeft, door in het Franse Vreemdelingenlegioen te dienen, zijn Nederlanderschap verloren. In de bezetting werkte hij in hoofdzaak voor de Leitstelle Paris en de Abwehr in Brussel. Als spion van de Duitsers werd hij uitgezonden naar het Zuiden. Van oorlogsmisdrijven tegen Nederlanders is niet gebleken, althans er zijn onvoldoende bewijzen. Door verlies van nationaliteit kan hij niet hier in Nederland vervolgd worden voor hetgeen hij in het buitenland misdreef. De Belgen en de Fransen hebben VERLOOP niet opgevraagd. VERLOOP werd destijds door ... gesignaleerd. Momenteel wordt hij niet meer door de Nederlandse politie gezocht.
2. Bij het contact heeft VERLOOP medegedeeld:
 - a. Dat hij dit jaar sinds de bevrijding voor de 2e keer ontboden werd door ... te Lille van de B.S.D. Deze heeft hem gevraagd of hij te zijnen behoeve in West-Europa (Belgie, Frankrijk, Nederland, Britse-, U.S.A.- en Franse zones in Duitsland) inlichtingen over "Russen" wil vergaren. Hetgeen voor Nederland van belang is, mag hij aan de (niet met name genoemde) Nederlandse autoriteiten rapporteren.
 - b. Hij toonde Luyendijk een te zijnen name gesteld Nederlands paspoort. Hierin kwam een stempel voor van het "Bureau Zakenreizen".
 - c. VERLOOP zeide binnenkort een bezoek te zullen brengen aan de Britse zone in Duitsland, om oude Abwehr-contacts te bezoeken in verband met zijn opdracht ... Hij zal voor "zakenbezoek" een permit krijgen.
 - d. Omdat Luyendijk uiting gaf aan zijn twijfel omtrent zijn relaties tot ..., schreef VERLOOP eigenhandig een d.d. Febr. 1949 gedateerde brief (op bedrukt papier van het Recherche-bureau Potappel) aan ..., waarin hij een niet met name genoemd persoon bij ... introduceert. Door dit schrijven aan ... te tonen, aldus VERLOOP, zou men zich omtrent de waarheid van zijn bewering kunnen vergewissen.
3.
 - a. Goossen acht het niet onmogelijk, dat Lille als vanouds Nederland opnieuw "bewerkt" en bij gebrek aan goede krachten met VERLOOP genoegen neemt.
 - b. Goossen stelt voor, dat "we" voorlopig tegen VERLOOP geen actie nemen om eens te zien wat hij uitspookt en met welke verhalen hij bij Luyendijk komt aanzetten.
 - c. Luyendijk zal mij met alle gegevens van VERLOOP onverwijld in kennis stellen.
4.
 - a. Ik heb gezegd, dat ik U (H C) van een en ander in kennis zal stellen.
 - b. Heb gezegd, dat het bezit van de Nederlandse pas mij het meest interesseert en verzocht Luyendijk zeer voorzichtig na te gaan, hoe VERLOOP daaraan gekomen is. Luyendijk zal mij met zijn bevindingen in kennis stellen."

Op 9 Maart 1949 deelde LUYENDIJK aan ... mede van V. te hebben vernomen, dat hij (V.) in November 1948 bij een Gratie Commissaris van de Bijzondere Rechtspleging te Amsterdam was ontboden. Deze had V. verschillende vragen over de leden van de Staf van Generaal DE GAULLE gesteld.

Een volgende notitie dd. 17-3-49 van ... luidt als volgt:

I. "Goossen in alarm, omdat VERLOOP Maandag 14-3-1949 door GV

gepikt is. Verdient HC ervan, dit gearrangeerd te hebben. Tracht dit, zonder resultaat, bij te achterhalen.

- II. VERLOOP beroept zich na arrestatie direct op v.d. Spek en Luyendijk. Aan Luyendijk heeft hij gezegd, dat hij hem noch v.d. Spek ooit zou noemen als hij in moeilijkheden mocht geraken.
- III. Luyendijk, die voor "politiezaken" naar de Britse sector in Duitsland reisde ("toevallige" vertrekdag 15-3-1949), wordt er 16-3-1949 door de Engelsen op betrapt, dat hij BODENS wil horen.
- IV. GV legt gegevens B.N.V.-dossier van VERLOOP aan Proc.-Fiscaal vppr met vraag of hij hem wil en kan vervolgen. geeft zelfde dag nog ten antwoord, dat er geen termen zijn om tegen VERLOOP instructie te openen.
- V. GV krijgt aanwijzingen, dat Proc.-Fiscaal VERLOOP vermoedelijk aan Nederlandse pas heeft geholpen."

V. Toelichting.

Toevalligerwijze is steller van dit resume op de hoogte van de gang van zaken welke geleid hebben tot de arrestatie van V.

De mededelingen van LUYENDIJK aan hadden op Afd. C. de overtuiging doen post vatten, dat Justitie (wellicht tezamen met Bijzondere Rechtspleging) met V. knoeide in zaken waarvan de B.V.D. (toen nog C.V.D.) tenminste op de hoogte moest zijn. Waar de Heer moeilijk gedesavouerd kon worden (de mededelingen van LUYENDIJK WAREN "vertrouwelijk"), was een rechtstreeks ingrijpen onmogelijk. Om deze reden werd de grensveiligheidsdienst gewaarschuwd en werd V. aan de grens door de dienstdoende Marechaussee "herkend" en "geconstateerd dat in zijn pas als nationaliteit "Nederlandse" staat vermeld, terwijl hij in feit statenloos is". Dit was voldoende hem door de Marechaussee in de kraag te laten pakken. Bij het daarna gevolgde onderzoek legde V. langzamerhand de verklaringen af, waarvan de essentiële inhoud hierboven is verwerkt. In grote trekken wordt de door V. gegeven lezing bevestigd door verklaringen van BODENS en anderen.

Onomstotelijk staat dus vast, dat LUYENDIJK (en GOOSSEN) pertinent gelogen hebben toen zij aan mededeelde dat V. "in de afgelopen maand contact gezocht had". Zij (althans LUYENDIJK) werkte(n) al lang met hem.

VI. Conclusie.

1. Aangenomen kan worden dat LUYENDIJK er op een of andere wijze in geslaagd is de oude zaak tegen VERLOOP te laten seponeren, zodat V., na zijn uitwijzing uit België als vrij man naar Den Haag kon gaan. Uit de ter beschikking staande documenten blijkt niet welke personen en/of overheids instanties daartoe hebben medegewerkt. Een aanwijzing kan wellicht gevonden worden in het feit dat uit de notitie dd. 17-3-49 van blijkt dat de Procureur-Fiscaal VERLOOP aan een paspoort geholpen heeft. Ook de Procureur-Generaal te Den Haag moet van VERLOOP's aanwezigheid in Nederland op de hoogte geweest zijn (verstrekken van fl. 4000.- voor opheldering affaire.

2. Het is niet duidelijk welke bedoeling bij

GOOSSEN en LUYENDIJK heeft voorgezeten om halve waarheden omtrent VERLOOP mede te delen. Per saldo heeft dit de arrestatie van VERLOOP tengevolge gehad. Dat dit allerm minst de bedoeling is geweest blijkt uit de (mislukte) poging van GOOSSEN om bij te informeren of Dhr. POT de Marechaussee had ingelicht.

In dit verband wordt er nog eens de nadruk op gelegd, dat:

- a. LUYENDIJK op 1 Maart 1949 tegen beweerde, dat V. kortgeleden contact met hem gezocht had - in feite werkte hij toen reeds welhaast twee jaar met hem.
- b. LUYENDIJK beweerde, dat V. hem een pas had laten zien, terwijl V. verklaart deze pas op 31 Juli 1947 door bemiddeling van LUYENDIJK te hebben verkregen.

Dit laatste lijkt het waarschijnlijkst, terwijl dan, in verband met V.'s antecedenten, veilig kan worden aangenomen dat de Procureur Fiscaal zijn medewerking heeft verleend. Hierbij komt tevens de vraag op of, ter verkrijging van deviezen (?), men geen gruwelijk spelletje heeft gespeeld met

In V.'s paspoort toch komt het stempel voor van "Bureau Zakenreizen".

3. Het voorstel van GOOSSEN (zie punt 3b van de notitie van om V. voorlopig zbjn gang te laten gaan "teneinde te zien met welke verhalen hij bij LUYENDIJK komt aanzetten", duidt op absolute kwade trouw van de zijde van GOOSSEN en LUYENDIJK. De laatste was in ieder geval volkomen met V.'s plannen op de hoogte en moet toen zelfs reeds het plan gehad hebben V. in Duitsland te ontmoeten.

LUYENDIJK werd n.l. ten huize van BODENS gesignaleerd op het moment dat ook V. (indien hij niet juist tevoren gearresteerd ware) daar had moeten aankomen.

4. De verzekering van LUYENDIJK aan gegeven (in bijzijn van GOOSSEN), dat onverwijd in kennis zou worden gesteld met hetgeen VERLOOP aan het licht zou brengen, evenals de belofte na te zullen gaan hoe V. aan zijn paspoort kwam, duidt duidelijk op kwade trouw. Zelfs de hypothese, dat LUYENDIJK de gehele affaire tussen V. en BODENS c.s. op touw heeft gezet met de bedoeling t.z.t. de bevoegde instanties te waarschuwen, kan niet worden aanvaard. De C.V.D. zou de gehele affaire dan reeds lang geweten moeten hebben. Thans vertelden GOOSSEN en LUYENDIJK slechts wat zij kwijt wilden zijn, en dan nog in verdraaide vorm. De veronderstelling ligt voor de hand, dat zij getracht hebben de C.V.D. "zoet te houden" en daarna rustig door te gaan met de onberekenbare en absoluut onbetrouwbare VERLOOP ter meerdere glorie van alle mogelijke knoelers op contra spionnagegebied (niets niets te maken hebbend met de C.V.D.). Slechts aan het conscientieus doorgeven van berichten is het te danken, dat V. nog tijdig gearresteerd kon worden. De debacle zou anders vermoedelijk niet te overzien zijn geweest.
5. Deze gehele zaak wijst erop, dat "men" VERLOOP niet alleen heeft willen gebruiken voor het ophelderen van normale politiezaken (speelholen, passenaffaire), maar tevens op spionnage- en contra spionnagegebied.

Onder "men" is hier te verstaan:

- De Procureur Generaal en
- De Procureur Fiscaal te Den Haag
- De Hoofdinspecteur van Politie te Den Haag,
Mr v.d. SPIJK
- LUYENDIJK
- POTAPPEL

De rol van GOOSSEN is niet duidelijk. Eveneens worden genoemd Sjeff de GROOT en enige Rijksrechercheurs; zij schijnen echter slechts meelopers te zijn geweest. In hoeverre v.d. SPEK, POTAPPEL en LUYENDIJK beoogden persoonlijk voordeel te trekken uit de naar Nederland te halen waarden, kan niet worden vastgesteld. VERLOOP legt er in zijn verklaringen de nadruk op, dat LUYENDIJK er absoluut op stond als "penningmeester" op te treden en dat hij grote interesse toonde in het aanbod van fl. 100.000 dat van K.V.P.-zijde gedaan zou zijn.

Gezien V.'s karakter is het echter zeer wel mogelijk - zelfs waarschijnlijk - dat dit tendentieus is weergegeven.

17-11-49

Distributie:

1 x H/B.V.D.
1 x H/C
1 x C4

Op 1 Januari 1949 werd De Gr. gedemobiliseerd en trad in dienst bij . Ook deze betrekking schijnt thans geëindigd te zijn.

III. Na-oorlogse activiteiten van De Groot, buiten zijn officiële functie vallende:

Al spoedig bleek, dat De Gr.'s functie bij het Inspectoraat Generaal slechts een sinecure was. Het staat vast, dat hij slechts enige uren per week op zijn bureau vertoefde en verder voortdurend "zoek was".

- a. In Maart 1946 werd het bericht ontvangen, dat De Gr. bezig was met het oprichten van een "geheime organisatie tot bestrijding van het communisme". Hij nam daartoe contact op met ex-K.B.-ers en vroegere leden van de Brabantse Stoottroepen. Zoals reeds vermeld, heeft hij op deze laatste een enorme invloed.
- b. In April 1948 kwamen berichten binnen over de "Commissie voor Speciale Opdrachten". Het doel van deze "commissie", die onder leiding van De Gr. stond, was:
 - a. Bestrijding van de C.F.N.
 - b. Registratie van C.F.N.-leden
 - c. Het (onder cover) bezoeken van geheime (communistische) vergaderingen
 - d. Controleren van de post
 - e. Instellen van antecedenten-onderzoeken.Behalve De Gr. was een van de leidende figuren in deze "commissie" de Lt. DANKERS, van de Sociale Dienst van het Ministerie van Oorlog. DANKERS werd gearresteerd wegens illegaal bezit van een belangrijk wapendepot. Misbruik makend van zijn officiële functie bij het Inspectoraat Generaal, trachtte de Gr. te intervenieren. Hij ging hierbij zelfs zover, dat hij een broer van een valse verklaring liet opstellen, waaraan De Gr. een "dossier" bouwde dat zijn medewerker in de "Commissie voor Speciale Opdrachten" ontlastte en de officieren van de Koninklijke Marechaussee, die de zaak in behandeling hadden, belasterde. Een vervolging tegen De Gr. wegens lester werd gestaakt op verzoek van het Inspectoraat Generaal, onder mededeling dat de Gr. per 1 Januari 1949 gedemobiliseerd zou worden. Een vervolging tegen De Gr. wegens het op de hoogte zijn van het wapenbezit van kon geen voortgang vinden wegens gebrek aan voldoende bewijsmateriaal.
- c. In September 1946 constateerde die zich in opdracht van de Minister President in Oostelijk bevond voor de arrestatie van de S.D.-man dat De Gr. in gezelschap van enige maanden tevoren getracht had valse verklaringen af te persen in verband met

- d. In December 1946 - Januari 1947 was De Gr. de drijvende kracht bij het opsporen van z.g. communistische acties in het voormalige ondervragingskamp Blauwkapel, toen onder leiding en verantwoordelijkheid staande van de Heer LUIJENDIJK van het D.G.B.R.

Men van de gedetineerden, wist het daarbij het medeweten van De Gr. zover te brengen, dat hij zich vrij (soms zelfs in de uniform van Majoor van de Generale Staf) kon bewegen. De affaire eindigde met een enorm schandaal, waarbij bleek, dat tal van familieleden van gedetineerden voor aanzienlijke bedragen door waren opgelicht en goede reputaties volkomen ten onrechte door het slijk waren gehaald. werd hiervoor veroordeeld, De Gr. kwam er met een ernstige waarschuwing van de Rechter-Commissaris af, waarbij hem ernstig werd aangeraden zich van verdere "anti-communistische actie" te onthouden.

- e. Uit de dossiers van de statenloze Nederlander C.J.A. VERLOOP BLIJKT HET VOLGENDE:

VERLOOP bevond zich voor het uitbreken van de oorlog in dienst van het Franse Vreemdelingenlegioen. Dientengevolge heeft hij zijn Nederlanderschap verloren. Tijdens de oorlog was VERLOOP als V-Mann in dienst van de Duitse Abwehr te Parijs en Brussel. Hij werkte daar met groot succes en werd tenslotte overgeplaatst naar de Duitse contraspionagedienst te Driebergen (Holland), omdat hij in zijn oude omgeving te bekend was geworden. Waar VERLOOP zijn Nederlanderschap reeds voor de oorlog had verloren, kon in Nederland geen vervolging tegen hem worden ingesteld. Uit de in zijn dossier aanwezige officiële rapporten en verklaringen blijkt echter, dat hij sinds Juni-Juli 1947 werkte voor een z.g. "Nieuwe Abwehr", welke zich ten doel stelde het communisme in elke vorm over geheel West-Europa te bestrijden. De drijvende krachten in deze organisatie in Nederland waren De Gr., de Haagse Hoofdinspecteur van Politie Mr. v.d. SPIJK, de Heer LUIJENDIJK (voormalig hoofd van Dienst K. van de P.R.A. en later in dezelfde functie werkzaam bij het Ministerie van Justitie -Afd. Politie). In Duitsland zouden voor deze organisatie de voormalige Abwehr-officieren GIESKES, BODENS, KUP en MULLER moeten werken.

Het is gebleken, dat De Gr., in het kader van deze actie plannen heeft beraamd om de bekende Baron HUMBERTA (St. Nicolaas-bomen affaire) uit de gevangenis te bevrijden, met de bedoeling deze daarna in Duitsland voor de "nieuwe Abwehr" te laten werken. De Gr. vervoegde zich omstreeks eind 1947, in gezelschap van LUIJENDIJK en de toen nog gedetineerde Duitser BODENS, bij (oud-studiegenoot van BODENS), waarbij BODENS in de gelegenheid werd gesteld zijn op Duits grondgebied wonende broer te bezoeken.

De financiering van de "nieuwe Abwehr" zou deels moeten geschieden uit bijdragen van groot-industrielen en tevens uit fondsen en waarden welke door de oude-Abwehr-Drieberge uit Nederland waren weggevoerd en, volgens VERLCOEF, op Duits grondgebied waren begraven. Volgens een officiële verklaring van VERLCOEF, achtte De Gr. deze organisatie "de enig doelmatige ter bestrijding van het communisme".

- f. Na zijn demobilisatie op 1.1.49 is De Gr. door
persoonlijk in dienst genomen van
Hij werkte daar z.g. als "sociaal werker".
Tijdens een dinertje liet zich ontvallen,
dat Sjef DE GROOT nu, onder het mom van sociaal werker,
"intelligence kon gaan bedrijven".
- g. Officieel is vastgesteld, dat de in Scheveningen gede-
tineerde Duitse S.D.-man Walter MÜLLER gedurende enige
weken bij De Gr. thuis heeft gelogeed en daar voor
De Gr. een ontwerp heeft opgesteld voor een nieuwe
geheime dienst. Slechts door een toeval (MÜLLER moest
aan een verhoor onderworpen worden en zou volgens de
gevangenis administratie tijdelijk naar Rotterdam zijn
afgevoerd) kwam dit aan het licht. Het rapport over dit
geval, hetwelk van de Politie afkomstig was, sprak over
de geheime inlichtingendienst.

Betr.: V E R L O O P.

Volgno.
24. 3. 49
ACD 50503

In bijzijn van Mr Goossen deelt Luyendijk mij op 1-3-1949 mede, dat V E R L O O P in de afgelopen maand met hem contact gezocht heeft.

1. V E R L O O P heeft, door in het Franse Vreemdelingenlegioen te dienen, zijn Nederlandschap verloren. In de bezetting werkte hij in hoofdzaak voor de Leitstelle Paris en de Abwehr in Brussel. Als spion van de Duitsers werd hij uitgezonden naar het Zuiden. Van oorlogsmisdrijven tegen Nederlanders is niet gebleken, althans er zijn onvoldoende bewijzen. Door verlies van nationaliteit kan hij niet hier in Nederland vervolgd worden voor hetgeen hij in het buitenland misdreef. De Belgen en de Fransen hebben V E R L O O P niet opgevraagd. V E R L O O P werd destijds door gesignaleerd. Momenteel wordt hij niet meer door de Nederlandse politie gezocht.
2. Bij het contact heeft V E R L O O P medegedeeld:
 - a. Dat hij dit jaar sinds de bevrijding voor de 2e keer ontboden werd door te Lille van de B.S.D. Deze heeft hem gevraagd of hij te zijnen behoeve in West-Europa (Belgie, Frankrijk, Nederland, Britse-, U.S.A.- en Franse zones in Duitsland) inlichtingen over "Russens" wil vergaren. Hetgeen voor Nederland van belang is, mag hij aan de (niet met name genoemde) Nederlandse autoriteiten rapporteren.
 - b. Hij toonde Luyendijk een te zijnen name gesteld Nederlands paspoort. Hierin kwam een stempel voor van het "Bureau Zakenreizen".
 - c. V E R L O O P zeide binnenkort een bezoek te zullen brengen aan de Britse zone in Duitsland, om oude Abwehr-contacts te bezoeken in verband met zijn opdracht . Hij zal voor "zakenbezoek" een permit krijgen.
 - d. Omdat Luyendijk uiting gaf aan zijn twijfel omtrent zijn relaties tot , schreef V E R L O O P eigenhandig een d.d. Febr. 1949 gedateerde brief (op bedrukt papier van het Recherche-bureau Potappel) aan , waarin hij een niet met name genoemd persoon bij introduceert. Door dit schrijven aan te tonen, aldus V E R L O O P, zou men zich omtrent de waarheid van zijn bewering kunnen vergewissen.
3.
 - a. Goossen acht het niet onmogelijk, dat Lille als vanouds Nederland opnieuw "bewerkt" en bij gebrek aan goede krachten met V E R L O O P genoegzaam neemt.
 - b. Goossen stelt voor, dat "we" voorlopig tegen V E R L O O P geen actie nemen om eens te zien wat hij uitspookt en met welke verhalen hij bij Luyendijk komt aanzetten.
 - c. Luyendijk zal mij met alle gegevens van V E R L O O P onverwijld in kennis stellen.
4.
 - a. Ik heb gezegd, dat ik U (H C) van een en ander in kennis zal stellen.
 - b. Heb gezegd, dat het bezit van de Nederlandse pas mij het meest interesseert en verzocht Luyendijk zeer voorzichtig na te gaan, hoe V E R L O O P daaraan gekomen is. Luyendijk zal mij met zijn bevindingen in kennis stellen.

R E S U M EBetr.: C.J.A. VERLOOP

Cornelis Johannes Antonius VERLOOP, geboren te Den Haag op 9 October 1909 trad in 1935 in dienst van het Franse Vreemdelingenlegioen. In Juni 1940 werd hij in Frankrijk krijgsgevangen gemaakt en viel, na een ontvluchting, in handen van de Geheime Feldpolizei. De Duitse officier die hem voor de militaire rechtbank verdedigde, wist hem te bewegen te gaan werken voor de Abwehr III F in Frankrijk en België. In September 1943 werd hij ingedweld bij de FAT 365 (te Driebergen onder de bekende Majoor GISKES).

In September 1944 werd VERLOOP door de linies gestuurd met een opdracht van de Duitse Inlichtingen Dienst en door de Field Security gearresteerd. Bij ondervraging bleek hij destijds zeer belangrijke inlichtingen te kunnen verschaffen, o.a. in de bekende zaak van KING-KONG (C.Lindemans), en werd hij naar Engeland gezonden voor detailondervraging. Later werd hij overgedragen aan de Nederlandse autoriteiten en verbleef hij, ten behoeve van het toenmalige Bureau Nationale Veiligheid, in de Strafgewoening te Scheveningen. Hieruit wist hij in het voorjaar van 1946 te ontsnappen naar België. Hij wist contact op te nemen met vroegere medewerkers uit zijn Abwehr-tijd en werkte zelfs gedurende enige tijd in Duitsland in Amerikaanse dienst.

In Juni-Juli 1947 werd hem in België te verstaan gegeven dat zijn aanwezigheid niet langer op prijs gesteld werd, en hij keerde naar Nederland terug.

Op tot dusver onopgehelderde wijze wist hij aan deugdelijke papieren te komen en hij bewoog zich vrij rond. Hij trad in dienst van het Nederlandse Recherchebureau Potappel, Heemskerkstraat 34 te Den Haag. Bij een toevallig ontmoeting in October 1947 tussen VERLOOP en een der rechercheurs die zijn zaak voor het Bureau Nationale Veiligheid (vóór zijn ontsnapping in 1946) behandelde, deelde VERLOOP mede te werken voor "een hoge ambtenaar van Justitie", Mr Van der Spek van de Politie Inlichtingendienst te Den Haag,

en de bekende Sjef de Groot (destijds nog werkzaam bij het Inspectoraat-Generaal van de KL).

De Centrale Veiligheidsdienst oordeelde de werkzaamheden van VERLOOP als waardeloos en onderhield na de bovenbedoelde toevallige ontmoeting geen verder contact met hem.

Op 14/3-1949 werd VERLOOP door de Koninklijke Marechaussee bij Venlo gearresteerd. Op 21/5-51 stond hij voor de Bijzondere Strafkamer te Roermond terecht.

6/5-52

N O T A

AAN: P-HBVD
VAN: CLR (via HC)

Betr.: C.J.A. VERLOOP

1. Ingevolge Uw opdracht maakte ik een kort résumé van hetgeen ons bekend is omtrent C.J.A. VERLOOP. Blijkens een notitie van Uw hand moest daarin worden vermeld hetgeen bekend is uit de tijd dat betrokkene bij het BNV werkte. VERLOOP heeft nooit voor het BNV, noch voor de CVD of BVD gewerkt, zoals uit het résumé blijkt.
Wel heeft de CVD op officieuze wijze bemoeienis met hem gehad, die echter geheel erop gericht was hem weer achter slot en grendel te krijgen.
Waar deze gehele geschiedenis zich heeft afgespeeld voor U bij de dienst kwam, meen ik er, na overleg met HC, goed aan te doen hieronder zo kort mogelijk uiteen te zetten hoe de zaak zich precies heeft toegedragen. Een en ander is gereconstrueerd aan de hand van (stukken en aanvullend uit mijn herinnering.
2. Op 24/2-49 deelde de Heer LUYENDIJK in opdracht van van Mr GOOSSEN aan dat VERLOOP contact met Luyendijk had gezocht. Een week later deelde Luyendijk in bijzijn van Mr GOOSSEN aan mede dat VERLOOP hem het volgende had verklaard:
 - a. Hij (VERLOOP) had zijn Nederlanderschap al voor het uitbreken van de oorlog verloren (Franse Vreemdelingenlegioen) en kon daarom in Nederland niet vervolgd worden voor hetgeen hij in het buitenland misdreef, temeer niet waar hij geen oorlogsmisdrijven had gepleegd tegen Nederland(ers). De Belgen en Fransen hadden hem niet opgevraagd; door de Nederlandse Politie werd hij niet meer gezocht.
 - b. Hij stond in contact met de Franse Commissaris Petit uit Lille, voor wie hij in geheel West-Europa inlichtingen over "Russen" moest vergaren. Wat voor Nederland van belang was, mocht hij aan (niet met name genoemde) Nederlandse autoriteiten doorgeven.
 - c. Hij had Luyendijk een Nederlands paspoort (dus geen vreemdelingenpas) getoond, waarin een steempel van het Bureau Zakenreizen stond.
3. De deelde dat hij stellen. deelde GOOSSEN en LUYENDIJK mee van een en ander op de hoogte zou stellen.

Onzerzijds bestond het vermoeden dat de Rijksrecherche trachtte een spelletje met VERLOOP te spelen met voorbijgaan van de CVD, waarbij getracht werd door het doen van enkele mededelingen de CVD "zoet te houden" en de mogelijkheid open bleef om, indien de zaak zou mislukken of tot een schandaal zou leiden, later te kunnen zeggen "dat de CVD volkomen op de hoogte was geweest." Onnodig te zeggen dat hier niets voor voelde. Voor het moment kon hij echter terwille van zijn officieel goede verstandhouding met GOOSSEN niet ingrijpen. Teneinde VERLOOP enigszins onder controle te houden werden echter de Gr. V. D.

en een persoonlijke relatie van de Engelse Intelligence in W.-Duitsland gedeeltelijk (mondeling) ingelicht.

4. Het resultaat hiervan was dat wij bekend waren met het feit dat VERLOOP omstreeks 3/3-49 naar West-Duitsland was geweest, officieel voor een zakenreis, in feite voor een onderhoud met de ex-Abwehrman BODENS.
5. Eveneens was het ons bekend dat VERLOOP omstreeks half Maart 1949 weer naar Duitsland zou gaan. waarschuwde de Marechaussee, die VERLOOP op 14 Maart, op weg naar Duitsland, te Venlo arresteerde.
6. Op 17/3-49 deelde Mr GOOSSEN in alarmtoestand aan mede dat VERLOOP was gearresteerd en zich direct beroepen had op Luyendijk en Mr Van der Spek (ID±Den Haag), hoewel hij beloofd had, indien hij in moeilijkheden zou komen, dit nooit te zullen doen. Tegelijkertijd vernamen wij van de Engelsen dat Luyendijk (die heel toevallig op 15/3-49 voor "politiezaken" naar Duitsland gereisd was), op 16/3-49 bij BODENS thuis was geweest, maar natuurlijk vergeefs op de komst van de inmiddels gearresteerde VERLOOP had zitten wachten. Mr GOOSSEN verdacht ervan de hand in het spel gehad te hebben en trachtte dit uit te vissen bij Deze liet zich echter niet intimideren, zodat GOOSSEN vermoedelijk nog niet met zekerheid weet wie het spelletje heeft doen mislukken.
7. Uit de door de Marechaussee gehouden ondervragingen van VERLOOP hleek daarna al spoedig dat, dat hij werkte voor de z.g. "Commissie voor Speciale Opdrachten" die zich ten doel stelde het communisme te bestrijden. De leidende figuren hierin waren Sjef de GROOT, LUYENDIJK en Mr Van der SPEK. VERLOOP noemde de organisatie de "nieuwe Abwehr". In Duitsland zouden voor deze organisatie de ex-Abwehr officieren GISKES, BODENS, KUP en MÜLLER werken. VERLOOP schijnt erin geslaagd te zijn Van der SPEK en LUYENDIJK te doen geloven dat de oude Abwehr te Driebergen grote geldsbedragen en waarde-artikelen in Duitsland begraven had.

Hij zou in staat zijn deze op te sporen. Uit de verhoorrapporten van VERLOOP wordt de indruk verkregen dat speciaal Van der Spek en Luyendijk voornamelijk in deze waarden geïnteresseerd waren. Te bewijzen valt dit natuurlijk niet.

8. De gehele affaire moet gezien worden tegen de achtergrond van de controverse BVD (toen nog CVD) - Rijkspolitie en Grensveiligheidsdienst, waarbij, dank zij de CVD enerzijds geheel buiten schot is gebleven, anderzijds een eind gemaakt heeft aan het gewroet van de GROOT, Luyendijk, c.s.
9. Het enige rechtstreeks contact dat de CVD met VERLOOP gehad heeft, na zijn ontsnapping als gevangene van het BNV, is de inderdaad toevallige ontmoeting geweest zoals gerelateerd in het hierbijgaande résumé. De oud - BNV-rechercheur is niemand anders dan . Dat contact is echter tijdig verbroken.
VERLOOP heeft nimmer gewerkt voor BNV, CVD of BVD.

6/5-52

P

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

13 februari

7.

's-GRAVENHAGE,
Javastraat 68
Tel. { 111539
 { 112778 .

194

No.:

ggen: R. Svd.
Dict.: R. Typ.: Svd.

Uw schrijven No.

dd.

Onderwerp: J.W.Klein.
Vereeniging "volksweerbaarheid".

Hierbij heb ik de eer Uwer Excellentie afschrift aan te bieden van een rapport, samengesteld door een ambtenaar van mijn dienst, betreffende den Res.-kolonel, tevens oud-Burgemeester J.W.KLEIN, en de Vereeniging

"Volksweerbaarheid".

Het zij mij vergund U, korthedshalve, naar den inhoud van het rapport te verwijzen.

HET HOOFD VAN DEN CENTRALEN
VEILIGHEIDSDIENST,
namens dezen:

43.

J.G.Crabbendam.

AAN:
den Min.v.Binnenlandsche Zaken
" " " " Justitie
" " " " Oorlog.

F

Betreff:
J.W.Klein

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	13-2-'47

Volgno.	/
0 FEB. '47	47
ACD/10678	

Johannes Wilhelmus Klein.
woonde tot 12 Januari 1924 te Amsterdam. Hij is Nederlander en belijdt den Gereformeerden Godsdienst, hoewel hij van oorsprong eigenlijk tot de Christelijk-Gereformeerde Kerk behoorde. Hij is jarenlang directeur geweest van een bouwmaatschappij te Amsterdam en was daar indertijd lid van den Gemeenteraad.

Bij Koninklijk Besluit van 14 December 1923 werd Klein benoemd tot Burgemeester van Ridderkerk, uit welke functie hij omstreeks Maart 1935 ontzag vroeg, hetwelk hem bij Koninklijk Besluit d.d. 1 Mei 1935 werd verleend. Als Burgemeester was Klein in de gemeente Ridderkerk niet bijzonder geliefd. Hij was naar den zin van de daar wonende plattelandsbewolking te veel "grote stadsmensch".

Klein werd benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau

Hoewel Klein den Gereformeerden Godsdienst belijdt, zou hij thans hoofdzakelijk ter kerk gaan in de Ned. Hervormde Kerk.

In de administraties van de Politie en de Politieke Recherche Afdeling te 's-Gravenhage komt de naam van Klein niet voor, terwijl in de Documentatie van het Bureau Nationale Veiligheid een kaart van J.W.Klein aanwezig is, die het volgende vermeldt: "Leider van de Organisatie "De Nationale Concentratie." Zou betrokken zijn geweest bij het naar Engeland gaan (pogen) van

Hij wilde dezen man nl. een brief meegeven voor Minister Gerbrandy." Het daarop betrekking hebbende dossier blijkt echter niet te vinden te zijn. Klein, die Anti-Revolutionnair is, bewoog zich veel op het terrein van semi-militaire organisaties.

Sedert 1917 is Klein een van de Voormannen van de bij Koninklijk Besluit van 12 Februari 1900 goedgekeurde Vereeniging "Volksmeerbaarheid" (zie bijgevoegde statuten Bijlage I).

Deze Vereeniging heeft, volgens Klein, een actieve rol gespeeld bij het bezwaren van de z.g.n. "Troelstrabeweging" in 1918. Officieel trad deze Vereeniging op ter versterking van de geestelijke en lichamelijke weerbaarheid van uitsluitend loyale Nederlanders. Het eigenlijke doel van de Vereeniging moet men echter zien als het vormen van reserves, die in geval van nood ter beschikking van de wettige overheid kunnen worden gesteld, voor het verlenen van actieven steun, om bewegingen, die tegen het wettige gezag zijn gericht, den kop in te drukken.

Februari of Maart 1918 werd de toenmalige reservekapitein Klein vanwege den Generalen Staf, in het geheim, belast met de leiding van een eventuele mobilisatie van de, bij de Vereeniging aangesloten groepen, voor het geval er iets mocht gebeuren.

In dien tijd leunde de organisatie voor het bereiken van haar eigenlijke doel tegen de legerorganisatie.

Den avond vóór het uitbreken van de "Troelstrabeweging", waarvan de opzet de legerleiding niet onbekend was gebleven, werd kapitein Klein bij den toenmaligen Chef van den Generalen Staf ontboden. (De desbetreffende briefkaart is nog in zijn bezit).

Dien nacht kreeg hij opdracht de noodige reserves te mobiliseeren en direct gedeeltelijk naar Den Haag te dirigeeren. Deze reserves waren hoofdzakelijk Friezen en Zeeuwen, die grotendeels de oorzaak waren van de mislukking van de "Troelstrabeweging".

Het onderdrukken van deze Troelstrabeweging gaf den stoot tot het oprichten van den Bijzonderen Vrijwilligen Landstorm (B.V.L.), die hoewel officieel en uiterlijk niets met de Vereeniging van Volkswaarbaarheid te maken hebbend, toch hiermee een zeer nauwen band onderhoudt, evenals met de z.g.n. Burgerwachten. De ontwikkeling van den toestand bracht mee, dat de daadwerkelijke beteekenis van de Vereeniging "Volkswaarbaarheid" steeds minder werd, zoodat men er betrekkelijk weinig meer van hoorde.

In 1935 heeft de reservekapitein Klein, die inmiddels bevorderd was tot reserve-kolonel, in verband met de internationale ontwikkeling, gepoogd de Vereeniging Volkswaarbaarheid nieuw leven in te blazen. Hiertoe wendde hij zich tot den toenmaligen minister-president Dr. H. Colijn. Deze schreef hem een brief, waarin hij mededeelde, het streven van de Vereeniging te kunnen onderschrijven, doch het toen niet het juiste oogenblik te achten tot hernieuwde activiteit over te gaan, terwijl hij tevens de financiële consequenties voor het Rijk te groot achtte. (Deze brief is nog in het bezit van Kol. Klein).

De afwijzende houding van Dr. Colijn betreurt Kol. Klein ten zeerste. Het was nl. de bedoeling, dat de Vereeniging voor Volkswaarbaarheid zou zorgen voor twee groepen personen:

1. een groep, die overal in het land afgericht zou worden, om meldingen betreffende overtrekkende vliegtuigen door te geven.
2. een groep, voornamelijk langs onze Oostelijke grenzen wonende, die tot taak zou hebben, bij een eventuele agressie onmiddellijk de wegen ongeschikt te maken voor gebruik van gemotoriseerde legerafdeelingen.

Nadien was Klein een van de Voormannen van de Vereeniging voor Luchtbescherming, waarvan hij o.a. een tijdlang voorzitter was. In deze qualiteit werd hij na de capitulatie in 1940 door de Duitschers ter verantwoording geroepen. Tijdens den oorlog was Kol.Klein een van de organisatoren van de beweging "De Nationale Concentratie", die ten doel had het Nederlandsche Volk een aansengesloten front tegenover den bezetter te vormen en diens plannen zooveel mogelijk te doorkruisen, terwijl tevens plannen werden opgesteld voor de nationale organisatie na den oorlog (zie Bijlage II). Een en ander is en gedurende de bezetting en ook daarna niet tot actieve ontplooiing gekomen.

De ontwikkeling na den oorlog, met name de toenemende invloed van het communisme, waarvan geen loyaliteit ten opzichte van het wettige gezag is te verwachten, deden bij Kol.Klein en zijn medestanders het plan rijpen opnieuw een organisatie in het levante roepen, die in geval van nood de wettige regering kon bijstaan in de handhaving van haar gezag. Om naar buiten uit zoo weinig mogelijk van deze activiteit te doen blijken, werd deze organisatie gevormd door de oude Vereeniging "Volksveerbaarheid" te doen herleven. Deze Vereeniging was nl. tijdens den oorlog door de Duitschers ontbonden. Met verschillende vooraanstaande personen zocht hij contact om een comité van aanbeveling (Landelijk-Bestuur) te vormen. Hierin hebben o.a. zitting genomen:

2. De oud-opperbevelhebber van de Ned. Land- en Zeemacht I.H.Reynders.
4. H.W.Tilanus, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en voorzitter van de Christelijk-Historische Unie.
5. Mr. J.A.de Wilde, oud-minister en lid der Tweede Kamer.
6. Prof. Mr. C.F.H.Bonns, voorzitter van de R.K.fractie der Tweede Kamer.

Bovendien wordt nog overwogen een vooraanstaand man uit de Partij van den Arbeid te vragen, waarbij de namen worden genoemd van Kr. P.Oud, Burgemeester van Rotterdam en Jonkheer Van der Goss van Naberg, voorzitter van de Tweede-Kamerfractie van die Partij.

Kolonel Klein is overigens niet al te zeer gesteld op medewerking van leden van de Partij van den Arbeid, omdat hij van oordeel is, dat in geval van nood feitelijk alleen te rekenen valt op personen met een religieuzen grondslag, terwijl hij het bovendien in twijfel trekt of in alle gevallen de loyaliteit van den linkervleugel van deze partij zal vaststaan.

Kolonel Klein is van meening, dat de Vereeniging voor Volksveerbaarheid thans niet meer zooals vroeger kan leunen tegen de legerorganisatie, ten eerste omdat de nieuwe legerorganisatie nog niet zoo hecht is als voorheen en ten tweede, omdat er zich thans in het leger te veel onbetrouwbare elementen bevinden. Als bewijs voor het laatste voert Kol.Klein aan, dat Amsterdam, dat 10% van de geheele Nederlandsche bevolking telt, voor 30% communistisch heeft gestemd. Deze 30% zullen voornamelijk onder de jongeren moeten worden gezocht, zoodat kan worden aangenomen, dat 40 a 50% van de Amsterdamsche dienstplichtigen (uiterwaard ook 10% van alle dienstplichtigen) Communistisch is georiënteerd.

In een gesprek van ongeveer anderhalf uur met den Minister

van Corlog Lt.Kol.Fisvez heeft Kol.Klein, naar zijn meening, dezen van de juistheid van zijn opvattingen overtuigd, nadat deze aanvankelijk van meening was, in geval van nood op het leger te kunnen rekenen.

In verband hiermede is door Kol.Klein contact gezocht met de leiding van de Rijkspolitie, die volgens zijn bewering met de plannen accoord ging en medewerking zou verleenen.

Aanvankelijk zou Kol.Klein reeds in October of November '46 een radiorede houden, waarin het camouflagedoel van de Vereniging "Volksweerbaarheid" zou worden uiteengezet en waarin ook de namen van het reeds eerder genoemde "Landelijk-Bestuur" zouden worden genoemd. Dit heeft, volgens Kol.Klein, op verzoek van hoogerhand, geen doorgang gevonden, omdat men in Regeeringskringen het blijkbaar beter achtte, de behandeling van de Rijksbegroting 1947, waarbij het algemeene beleid van de Regeering aan de orde zou komen af te wachten.

Het ligt nu in de bedoeling, binnen afzienbaren tijd deze rede via de N.C.R.V. uit te spreken. De tekst van de rede is reeds opgesteld (Kol.Klein heeft een getypt exemplaar in zijn bezit).

De organisatie is voorloopig voornamelijk ter hand genomen in de, naar de meening van Kol.Klein, gevaarlijkste plaatsen nl. Amsterdam, Rotterdam en Den Haag.

Bijzondere aandacht wordt besteed aan Rotterdam, waar het politiekorps volgens Kol.Klein niet geheel betrouwbaar is.

In de drie genoemde steden hebben propagandavergaderingen plaats gehad. In Rotterdam is volgens Kol.Klein de organisatie zoover, dat in geval van nood de havens kunnen worden bezet, terwijl in Amsterdam, waar het politiekorps wel betrouwbaar zou zijn, een wijkverdeling wordt georganiseerd, waar dan b.v. in iedere wijk der stad betrouwbare elementen een bepaalde taak zullen krijgen, zoodat de openbare diensten en de voedselvoorziening zoo weinig mogelijk stagnatie zullen ondervinden bij een eventuele ongeregeldeheid.

Kol.Klein verwacht omstreeks Maart of April van dit jaar groote politieke stakingen in Amsterdam en Rotterdam. Ook in andere plaatsen van het land zijn contacten gelegd o.a. in Leeuwarden, waar een zekere de leiding zou hebben, terwijl in Groningen de Hoofdcmissaris van Politie de leidinggevende figuur moet zijn.

Ook is contact gezocht met de textielabrikanten te Hengelo voor de Provincie Overijssel.

Voor de provincies Noord-Brabant en Limburg wordt de organisatie opgebouwd met medewerking van

In deze provincies zouden reeds oefeningen in den wapenhandel worden gehouden, waarbij volgens Kol.Klein gebruik wordt gemaakt van de plaatselijke Schuttersverenigingen.

Officieel beschikt de organisatie nog niet over wapenen, doch Kol.Klein is van meening, dat deze bij eventuele ongeregelde heden wel ter beschikking zullen worden gesteld. Van belang is nog de mededeeling van Kol.Klein, dat Prof.Romme vlak voor zijn vertrek naar Indië in een persoonlijk gesprek met Kol.Klein, duidelijk van zijn volledige instemming zou hebben doen blijken.

Iederen morgen heeft Kol.Klein in de Witte Societeit te Den Haag besprekingen met verschillende hooge ambtenaren en militairen, waarbij volgens zijn zeggen inlichtingen over te verwachten, tegen het gezag gerichte acties, worden uitgewisseld.

Dat van Communistische zijde de actie van Kol.Klein niet geheel onopgemerkt is gebleven, zou, zoals Kol.Klein zich in een vertrouwelijk gesprek uitliet, blijken uit de volgende feiten:

Een door het bestuur van de Witte Societeit aangestelde telefoniste, die overigens een keurigen indruk maakte, bleek een communiste te zijn, die opzettelijk in deze functie was gedrukt, om diverse gesprekken te kunnen afluisteren.

Kol.Klein werd hiervoor gewaarschuwd, en onderzocht het geval, waarbij bleek, dat zij inderdaad tot taak had als "spionne" op te treden. Haar ontslag volgde uiteraard.

Verder sprak Kol.Klein eenigen tijd geleden voor het gebouw van de Witte Societeit met

over een bepaalde zaak, die niet voor andermans ooren bestemd was en waarbij uiteraard zeer zacht werd gesproken. Eenige dagen later werd de Kol.Klein door een kennis opgebeld, die hem waarschuwde zich bij het voeren van gesprekken ten allen tijde in acht te nemen, daar hem gebleken was, dat men van andere zijde volkomen op de hoogte was van hetgeen hij eenige dagen te voren met

besproken had.

Kol.Klein goert als zijn meening te kennen, dat het uitbreken van een eventueel conflict minder gevaarlijk is dan destijds in 1918, omdat de communisten toen over goede strategische krachten beschikten, terwijl dit nu niet het geval zou zijn. Hij acht de mogelijkheid echter niet uitgesloten, dat van communistische zijde contact zou worden gezocht met bepaalde groepen of personen in Duitschland, die wel de noodige strategische kennis bezitten.

Kol.Klein acht het niet uitgesloten, dat het eerste plan van de Communisten zal zijn, bepaalde voor hen gevaarlijke personen te elimineeren. Dit was volgens hem nl. in 1918 ook het geval. Toen beschikte men echter over die plannen en had men de namen van de daarvoor in aanmerking komende personen, die op een drietal lijsten voorkwamen, in bezit gekregen. Kol.Klein zou toen zelf als no. 12 op de eerste lijst hebben gestaan.

In het officierencorps staat de figuur van Kol.Klein over het algemeen goed aangeschreven, doch men is van meening dat hij zichzelf nogal belangrijk vindt, hoewel hij altijd voorgeeft zelf geen vooraanstaande rol te willen spelen.

In de Haagsche afdeeling van deze opnieuw opgerichte Vereniging "Volksweerbaarheid" zouden de reserve-majors en van de B.S.(B.T.) een leidende functie hebben.

's-GRAVENHAGE, 25 - 1 - 1947.

4.

F

ALICHTINGEDIENST RHEDENte VELP.

Volgno.

29 OCT. 1947

ACD/

BUREAU B

OPGELEGD

30-10-47

DOSSIER 12 No. 4 / 3178.

Kort verslag van een besloten vergadering, belegd door de organisatie "VOLKSWEEERBAARHEID" en gehouden op 17 October 1947 te 20 uur in het hotel "Nederhagen" te de Steeg, gemeente Rheden.

Aanwezig : 10 personen.

Zaalcapaciteit : 30 personen.

Spreker : voorheen propagandist van de B.V.L.

R/V ABC

opent te omstreeks 20 uur de vergadering en heet in een kort openingswoord de aanwezigen hartelijk welkom. Spr. memoreert voor zijn gehoor, dat hoofdzakelijk bestaat uit oud-leden van de vm. B.V.L., het doel van de bijeenkomst. Als propagandist van de door de bezetter opgeheven B.V.L., aldus spr., ben ik voor de provincies Gelderland en Overijssel aangewezen bijeenkomsten te beleggen voor de leden van de vm. B.V. Het doel is de vm. B.V.L. nieuw leven in te blazen. Gezien de huidige Minister van Oorlog niet doordrongen is van de noodzakelijkheid tot wederoprichting van de B.V.L., weigert hij daaraan zijn medewerking te verlenen. Daar wij niet voornemens zijn, in strijd met de Wet, een illegale vereniging te stichten, is door vooraanstaanden van de B.V.L. "een oud paardje" van stal gehaald, nl. de vereniging "Volksweerbaarheid", die in feite nimmer heeft opgehouden te bestaan en Koninklijk goedgekeurd is. In het kort ging spr. na, het ontstaan van genoemde vereniging voor de mobilisatiejaren 1914 - 1918. Na de vorige mobilisatie, aldus spr., had genoemde vereniging in zekere zin haar bestaansrecht verloren, door het destijds oprichten van de B.V.L., een organisatie, waarvan preventieve werking uitging. Daar, zoals reeds gezegd, niet het voornemen bestaat een illegale vereniging te stichten, zo vervolgde spr., is van zekere zijde het plan geopperd, de vereniging "Volksweerbaarheid" nieuw leven in te blazen. Het is de bedoeling een organisatie te hebben, die, in tijden van ernstige ongeregelheden, wanneer de wettige overheid een beroep op "Volksweerbaarheid" zou doen, een betrouwbaar apparaat vormt. In dit verband, aldus spr., werd contact gezocht en verkregen met de

heid" veel sympathie koesteren en in principe bereid is daaraan zijn medewerking te verlenen. Spr. zegt, dat de vereniging "Volksweerbaarheid" zich hoofdzakelijk ten doel stelt, door op een gegeven moment, wanneer de wettige regering dit verlangt, op haar leden een beroep te doen om de Rijkspolitie op het platte land in de normale politiedienst te assisteren, bijvoorbeeld wanneer bij stakingen en onlusten een groot gedeelte van die politie wordt samengetrokken en het platte land van het normale politietoezicht verstoken blijft. In dit verband

verband zijn door mij, zo gaat spr. voort, reeds besprekingen gevoerd met

, die eveneens genegen is zijn medewerking te verlenen en die, na bekomen richtlijnen van "den Haag", voor de opleiding van het personeel bij schietoefeningen enz. wil zorgdragen. Spr. verklaart met nadruk, dat bedoelde besprekingen nog in een beginstadium verkeren en dat er nog geen vast omljnd plan bestaat. Er zijn nog vele moeilijkheden te overwinnen. In dit verband zegt spr., dat een onlangs te Ruurlo uitgeschreven vergadering van "Volksweerbearheid" op last van de Procureur-Generaal te Arnhem was verboden. ~~Zijns verhoor ik eerst toen ik te Ruurlo was gearriveerd om~~ voor bedoelde vergadering het woord te voeren. Niettegenstaande ik die avond de nodige stappen bij de Burgemeester en de Commandant van de Rijkspolitie aldaar heb ondernomen, om de reden van het verbod te vernemen, hoorde ik eerst in de loop van de avond, van de Burgemeester, dat een en ander was geschied op last van de Procureur-Generaal te Arnhem, zonder mij verdere mededeling te doen betreffende de oorzaak. Kort daarop heb ik mij met hetzelfde doel tot de Procureur-Generaal te Arnhem gewend. Aldaar vernam ik, dat het verbod een gevolg was van het feit, dat convocaties de naam "Nederlandse Vereniging Volksweerbearheid" in plaats van "Volksweerbearheid" vermeldde.

Met een uitvoerig betoog over de artikelen 1 en 2 van de Statuten van de vereniging "Volksweerbearheid", waarvan aan een ieder der aanwezigen afschrift, benevens een exemplaar van een registratiekaart worden verstrekt, besluit spr.

Tot het oprichten van een afdeling werd niet besloten. Zij die 'id wensent worden kunnen zich ten huize van

, opgeven. Onder de aanwezigen bevond zich 1 politiek delinquent.

Te omstreks 22.30 uur wordt de vergadering, die een rustig verloop had, gesloten.

Verzonden aan: C.V.D. den Haag.

22629.

UITGEBOKT

5 November 1947

XXXX
XXXX

TZ.3.

GEHEIM.

"Volksweerbaarheid".

Hierbij heb ik de eer Uwer Excellentie afschrift aan te bieden van een rapport inhoudende verslag van een besloten vergadering van de organisatie "Volksweerbaarheid", gehouden te de Steeg, gem. Rheden, op 17 October 1947, naar de inhoud waarvan het mij vergund zij te mogen verwijzen.

Hoewel genoemd verslag U wellicht reeds van andere zijde heeft bereikt, meen ik U de toezending daarvan niet te mogen onthouden.

HET HOOFD VAN DE CENTRALE
VEILIGHEIDSDIENST
Namens deze:

Zijne Excellentie de Minister
van Landse Zaken,
de Heer Hoofd Afd. O.O.en V.,

J.G.Crabbendam.

ROTTERDAM

15-GRAVENHAGE

Kort verslag van een besloten vergadering, belegd door de organisatie "VOLKSWEEERBAARHEID" en gehouden op 17 October 1947 te 20 uur in het hotel "Nederhagen" te De Steeg, gemeente Rheden

Aanwezig: 10 personen.

Zaalcapaciteit: 30 personen.

Spreker: voorheen propagandist van de B.V.L.,
wonende te Apeldoorn, Apollolaan no.13.

opende te omstreeks 20 uur de vergadering en riep in een kort openingswoord de aanwezigen, hoofdzakelijk bestaande uit oud-leden van de B.V.L., een hartelijk welkom toe.

Nadat hij het doel van deze bijeenkomst had uiteengezet, zeide

dat hij als propagandist van de door de bezetter opgeheven B.V.L., voor de provincies Gelderland en Overijssel was aangewezen bijeenkomsten te beleggen voor de leden van deze voormalige organisatie. Het doel is de vroegere B.V.L. nieuw leven in te blazen. Aangezien de huidige Minister van Oorlog niet doordringen is van de noodzakelijkheid tot wederoprichting van de B.V.L., weigert hij daaraan zijn medewerking te verlenen. Daar wij niet voornemens zijn, in strijd met de Wet, een illegale vereniging te stichten, vervolgde spreker, is door vooraanstaande oud-leden van de B.V.L. "een oud paardje" van stal gehaald, nl. de vereniging "Volksweerbaarheid", die in feite nimmer heeft opgehouden te bestaan en Koninklijk is goedgekeurd. In het kort ging spreker het ontstaan na van genoemde vereniging vóór de mobilisatiejaren 1914 - 1918. Na de vorige mobilisatie, aldus spreker, had genoemde vereniging in zekere zin haar bestaansrecht verloren, door het destijds oprichten van de B.V.L., in welke organisatie een preventieve werking uitging. Thans is het - ging spreker voort - de bedoeling een betrouwbare organisatie te hebben, waarop in tijden van ernstige ongeregelheden door de wettige overheid een beroep kan worden gedaan. In dit verband, aldus spreker, werd contact gezocht en verkregen met

die voor "Volksweerbaarheid" veel sympathie kiestert en in principe bereid werd gevonden, daar aan zijn medewerking te verlenen. Spreker zeide, dat de vereniging "Volksweerbaarheid" zich hoofdzakelijk ten doel stelt, op een gegeven moment, wanneer de wettige regering dit verlangt, een beroep op haar leden te doen om de Rijkspolitie op het platte land te assisteren, bijvoorbeeld wanneer bij stakingen en onlusten een groot gedeelte van de politie wordt samengetrokken en het platte land van het normale politietoezicht verstoken zou blijven. In dit verband zijn door mij, zo ging spreker voort, reeds besprekingen gevoerd met de Gewestelijk Commandant van de Rijkspolitie te Arnhem, die eveneens genegen was zijn medewerking te verlenen en die, na bekomen richtlijnen van "den Haag", voor de opleiding van het personeel wil zorgdragen. Spreker verklaarde met nadruk, dat bedoelde besprekingen nog in een beginstadium verkeerden, dat er nog geen vast omlijnd plan bestond, en er nog vele moeilijkheden te overwinnen waren. Voortgaande zei dat een onlangs te Brussel uitgeschreven vergadering van "Volksweerbaarheid" op bevel van de Procureur-Generaal te Arnhem was verboden. "Zullen wij nu ik eerst toen ik te Brussel was gearriveerd om voor bevel te vergadering het woord te nemen. Niettegenstaande ik die avond de nodige

stappen bij de Burgemeester en de Commandant van de Rijkspolitie aldaar heb ondernomen, om de reden van het verbod te vernemen, hoorde ik eerst in de loop van de avond van de Burgemeester, dat een en ander was geschied op last van de Procureur-Generaal te Arnhem. Verdere mededelingen betreffende de oorzaak van het verbod werden mij niet gedaan. Kort daarop heb ik mij met hetzelfde doel tot de Procureur-Generaal te Arnhem gewend. Aldaar vernam ik, dat het verbod een gevolg was van het feit, dat convocaties de naam "Nederlandse Vereniging Volkswaerbaarheid" in plaats van "Volkswaerbaarheid" vermeldden.

Spreker besloot met een uitvoerig betoog over de artikelen 1 en 2 van de Statuten van de vereniging "Volkswaerbaarheid", waarvan aan een ieder der aanwezigen een afschrift werd verstrekt. Tevens ontving ieder een registratiekaart.

Tot het oprichten van een afdeling werd niet besloten. Men kon zich als lid opgeven ten huize van _____, oud plaatselijk leider van de B.V.L. te de Steeg, gemeente Rheden.

Onder de aanwezigen bevond zich 1 politiek delinquent. Te omstreeks 22.30 uur werd de vergadering, die een rustig verloop had, gesloten.

's-Gravenhage, 29 December 1947.

27
3.1.48.
ACD/

Bijlage: geen.
Onderwerp: Volksweerbaarheid.

Maar aanleiding van Uw schrijven d.d. 11 December 1947, betreffende de hierbovengenoemde organisatie, moge ik U het volgende berichten:

De organisatie "Volksweerbaarheid", bestaande sedert 1900, vestigde na de bevrijding de aandacht op zich door het bekend worden van een "Zeer Vertrouwelijke" circulaire, waarin kennis werd gegeven van een plan voor het ontplooiën van nieuwe activiteit. Deze circulaire werd gepubliceerd in "Het Parool" van 11 Februari 1947.

Deze herleving van "Volksweerbaarheid" heeft vooral in links-politieke kringen de aandacht getrokken. Uit de samenstelling van het nieuwe Hoofdbestuur, waarin vooraanstaande leden van de kerkelijke en liberale groepen zitting hebben, en uit het feit, dat in het Bestuur van de Haagse afdeling vertegenwoordigers van de B.V.L. en de burgerwacht zijn opgenomen, werd algemeen afgeleid, dat door Volksweerbaarheid werd beoogd een organisatie te scheppen in de trant van de vroegere B.V.L., althans van een soort "Hulpkorps".

Op een vergadering, welke op 29 October 1947 te Den Haag werd gehouden en waarin o.a. Generaal Reijnders als spreker optrad, werd de bedoeling van Volksweerbaarheid nader uiteengezet. Door Generaal Reijnders werd in het licht gesteld, dat het momenteel aanwezige machtsapparaat der Regering ten enenmale onvoldoende moest worden geacht om in deze tijd van hoge spanningen het hoofd te bieden aan binnenlandse moeilijkheden. Spreker zag als de taak van Volksweerbaarheid het scheppen van een "vrijwillige reserve-politie", blijkbaar mede bedoeld als een middel om vitale bedrijven te kunnen instandhouden.

De Regering maakte, bij monde van de M.v.O. (M.v.O. op de oorlogsbegroting, zitting 1946-47) evenwel kenbaar, dat zij van mening was, dat in een geordend staatsbestel buiten de gewapende macht, gevormd door de strijdkrachten van de Staat, i.c. het leger en de vloot en door de Politie, geen gewapende formaties behoren te bestaan, zelfs niet wanneer deze verklaren zich onvoorwaardelijk achter de regering te stellen !! Kennelijk stemt de Regering met het streven van "Volksweerbaarheid" dus niet in.

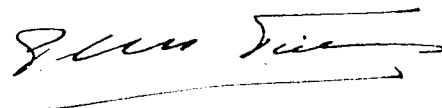
Het is mij onbekend in hoeverre dit standpunt der Regering van invloed is geweest op de plannen van "Volksweerbaarheid". De indruk bij mij bestaat, dat men met de organisatie voorbereidingen door gaat. Ook is men blijkbaar bezig om in verschillende delen van

Aan:
Hoofd C.V.D.,
Javastraat 68,
's-Gravenhage.-

het land daartoe gelden te verzamelen en steun bij vooraanstaande personen te zoeken. Uiteraard onttrekt zich een en ander aan mijn waarneming, teneer daar het invinnen van meer gegevens niet onmiddellijk op mijn terrein ligt. Uw vraag of "Volksweerbaarheid" een soortgelijke organisatie als de voormalige B.V.L. zou zijn, kan ik dus niet zonder meer bevestigend beantwoorden. Officieel is dit echter stellig niet het geval.

Typ. GK.
Coll.

LEEF HOOFD SECTIE G. 3 B.
De Kolonel van de Generale Staf,

P.M.H. Tielens.

UITTREKSEL

Voor: PD

Naam: NIEUWENHUIZEN, (Mulder) A.C.M.J. van

Afz.:

Aard van het stuk:

Rapport betreffende een uitgebreid antec. onderz.

Met betrekking tot _____ had rapporteur een onderhoud met de judo-leraar _____

, die verklaarde :

" Doordat ik een sportschool heb gehad in Den Haag, ben ik vrij goed op de hoogte met de toestanden daar. Maurice van Nieuwenhuizen heeft een goede sportschool op het adres Westeinde 15. Elke judoleerling, en hij heeft er heel wat, brengt hem per maand aan lesgeld tenminste f 10.- op, afgezien nog van de inkomsten uit de andere sporten. Hij komt er zakelijk uitstekend uit en verdient veel geld. In de sportwereld heeft men hem nooit sympathiek beoordeeld. Hij is een arrogante vent, niet fair en met weinig scrupulas. Voor de oorlog was hij in Den Haag de grote man en gold hij als het idool op dit gebied. Door zijn bemoeienis werd o.a. een boekje uitgegeven, dat in talloze afleveringen verscheen. Ook hier had hij inkomsten van. In deze z.g.n. Dick Bos-boekjes was hij de held en hoofdpersoon, die zich uit allerlei netelige situaties wist te redden. Het type van de huidige beeldroman. In die tijd was hij best populair, hetgeen hij ook nu nog is, maar dan echt bij zijn eigen trawanten. Het is een eigenaardige en wat nefeve sfeer die er vaak rondom deze sportscholen zweeft. In de bezetting heeft hij o.a. les gegeven in de opleidingsschool van de politie te Schalkhaar, hetgeen hem zeer kwalijk is genomen. Dit heeft hij weten te compenseren, door z.g.n. werk voor de ondergrondse. Hij had echter veel aan belang ingeboet, vlak na de bevrijding. In die tijd kwam hij onverwacht op de voorgrond als houder van de zwarte band, een veel begeerde kwaliteit, die de bevoegdheid geeft, alle examens op het gebied van judo zelfstandig af te nemen. Dit gaf hem een grote voorsprong op anderen, daar zijn leerlingen nu immers niet meer van anderen afhankelijk waren, doch bij hun meester elk examen af te leggen. Dat zo iets ook tot corruptie kan leiden, begrijpt ieder. Na een onderzoek bleek, dat Maurice (zoals hij zich laat noemen) in het geheel niet in het bezit was van de zwarte band. Hij beriep zich op een japanner die hij in de bezetting had ontmoet en die hem het bewuste examen zou hebben afgenomen. Al gauw bleek, dat het hier iemand betrof die zelf ook geen bevoegdheid had. De zwarte band van Maurice werd dus ongeldig verklaard. Hij is een tijd geschorst geweest als lid van de Nederlandse Jiu Jitsu en Judo Bond. Hieruit is nog meer onenigheid ontstaan en het slot was, dat hij thans een eigen bond heeft, die zelf examens afneemt en dergelijke.

Dat de gang van zaken op die manier erg veel op een onderonsje gaat lijken, is duidelijk. Omstreeks 1941-1943 heeft Maurice de door u bedoelde opgeleid als instructeur voor zijn school, tegelijk met een inspecteur van politie, wiens naam ik mij niet herinner. heeft in de school van Maurice later les gegeven en de verhouding tussen die twee was reuzegoed. Ze waren dikke vrienden en men zag ze steeds samen. Of dit nu nog zo is, kan ik niet zeggen. De vrouw van ken ik niet; die van Maurice oppervlakkig. Maurice heeft nog al eens affaires gehad met vrouwen, evenals. Ik zal trachten hierover informatie in te winnen".

5 FEB. 1948

ACD/

KORT VERSLAG van de bijeenkomst op 27 Januari 1948, belegd door "Volksweerbaarheid", Afdeling Den Haag, voor leden en genodigden in de Haagse Kunstkring aan de Lange Houtstraat 7 alhier.

Aanwezig waren + 100 personen.

Te omstreeks 20 uur opende de voorzitter van de Afdeling Den Haag, Majoor MEULMAN (personalia onbekend) de bijeenkomst en heette de aanwezigen welkom.

Volgens spreker was het de bedoeling om een begin te maken met de cursussen Jiu Jitsu en zou er die avond een demonstratie worden gegeven door de cursusleider, Maurice VAN NIEUWENHUIZEN.

Na dit korte openingswoord werd het doek van het podium opgetrokken en stond er op het toneel een 9-tal tamboers en hoornblazers opgesteld, die enige nummers uitvoerden.

Vervolgens werd een documentaire oorlogsfilm vertoond, welke voor dit doel door de Legervoorlichtingsdienst ter beschikking was gesteld.

Hierna volgde een demonstratie Jiu Jitsu, uitgevoerd door Maurice van Nieuwenhuizen en zijn assistent.

Na de pauze werd het woord gevoerd door die belast is met de bouw van de Kruisparochie te Rotterdam.

, onder de aanwezigen beter bekend als Victor, leider van de L.O. in de bezettingstijd, sprak er zijn voldoening over uit, dat te 's-Gravenhage, de Volksweerbaarheid was opgericht. Hij hoopte evenwel, dat deze beweging niet alleen maandelijks haar vergaderingen zou beleggen, maar zich ook daadwerkelijk weerbaar zou maken voor de komende strijd, waarover hij zich zeer pessimistisch uitsprak en die volgens hem onherroepelijk zou komen.

Spreker wees vervolgens op de gevaaren van het communisme en noemde daarbij een uitspraak van LENIN, die gezegd heeft, dat op de puinhopen van Europa een nieuwe wereld zal worden opgebouwd.

Dit behoeft, aldus spreker, niet eens de materiële puinhopen te zijn, maar daar konden evengoed de geestelijke puinhopen mee bedoeld worden.

Daarom is het meer dan ooit noodzakelijk, dat wij ons geestelijk gaan bewapenen.

Spreker besloot zijn rede met een opwekkend woord tot de aanwezigen om niet alleen betalend lid, maar tevens ijverig propagandist voor Volksweerbaarheid te zijn.

Naast het podium was een borstbeeld van H.M. de Koningin opgesteld.

Te omstreeks 22.30 uur sloot de voorzitter van de Afdeling Den Haag de bijeenkomst.

T.z.t. zullen dezerzijds de personalia van de bestuursleden van genoemde Volksweerbaarheid worden medegedeeld.

Verzonden op 2 Februari 1948
aan: C.V.D.